

Mythologia, Venise, 1567 - III, 02 : De Styge

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[20\] : De fluminibus inferorum](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III

[Mythologia, Francfort, 1581 - III, 02 : De Styge](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre III

[Mythologie, Paris, 1627 - III, 03 : De Styx](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre III

[Mythologie, Lyon, 1612 - III, 02 : De Styx](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - III, 02 : De Styge, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 28/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/815>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4

Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 59r°-60v°

Du monde

Toponymes [Styx \(fleuve/rivière\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

aduersus ipsum dixisset Ascalaphus Acheronis & Gorgyrum filius. Dicitus fuit Acheron *αἰγάλεως ποταμός*, quia fluunt vnde molestiarum scilicet, nam ve ait Iatirus *Ιατρούς οὐνα ταῦτα τηρεῖν μένεινται*. quia dolores scilicet & merores coniunctorum mortuis magnis vndis deuoluantur. Ego tamen illorum sententia potius accesserim, qui Acherontem dictum putarunt, ab Acheronte illo, qui in iis locis regnauit, ut scriptit Andro Teius in sua Nauigatione. Acque ex his patu it primum Acherontem descendentes ad inferos animas excipere solitum, & Cereris, vel ut alii magis placuit, Terra fuisse filium. Hunc, quia potum praebuerit Titanibus aduersus Iouem pugnantibus, ad inferos detrusum crediderunt, qui ex Acherusia deliqueret, per loca subteranea, atq; per vallem profundam rursus ederetur in lucem, aquamq; haberet insuauissimam. Hec illa sunt, quae de Acheronte fabulose scripta inueniuntur; quae cur ficta sint, nunc perquiramus. Cur Acheron primus excepit mortuorum animas? quia cum morituri sunt homines, corpora quidam mentem, animumque ita labefactat, ut propinqua mors esse facile sentiatur: tunc enim conscientia, rerumque gestarum memoria animum perturbat: quae palus est omnibus primum traiicienda, ut fabulose fingitur a poetis: neque enim in hac præterite vita inuestigatione potest animus non magnopere commoueri. Cereris autem sive Terra filius hic fluvius dicitur, quoniam vniuersa animi molestia & perturbatione aut ex acquirendatum aut seruandorum dinitiarum studio nascitur. Hic fluvius potum Titanibus aduersus Iouem pugnantibus praebuit, quoniam multe iniquae cogitationes aduersus sacra Dei mandata insurgunt, quas si animus diutius aluerit, a vera Dei lege desiscit, & in brutorum naturam delabitur. Vbi vero quis vir bonus vel etiam malus omnem spem in Dei clementia & benignitate collocauerit post hanc præterite vitæ ratiocinationem, tum mero ille, qui Acheron dicebatur, per vallem profundam pectoris scilicet in lucem extollitur, atque Iubens ad optimi iudicis Dei presentiam contendit. Hic fluvius insuauissimus aquæ esse dicitur, quoniam vita nostra ratio, si diligenter perpendatur, multis habet insuauitates. atque ut rem paucis explicem, nihil aliud per hoc, quae sunt apud inferos ficta, significare voluerunt antiqui, quam ita vitam nostram oportere comparare, ut recordatio præteriti temporis quam maxime animos nostros ob innocentiam & integritatem consoleretur in morte, & intrepidos ad omnem iudicium severitatem nos perducat. Sub his enim fabulis omnes morituri hominis cogitationes exprimuntur. At nunc dicamus de Styge.

De Styge.

Cap. 11.

STyx item inferorum fluvius post Acherontem ad inferos accessuris se offert; quam alii ex aliis parentibus ortam crediderunt. Nam Heliodus in Theogonia ex Oceano natam esse Stygem tradidit in his;

Δυντες τοις τυπεσσι διφερεσσι διεστει
Πρεβεστατη, νερδη δι βασικητα διουτε ναι
Μερποις αι τριπτη καρυπηι αι απιλι αι αι
αιτει διψησι ει πει σε παισι δι νεμεναι.
Styx grauis, Oceani reliui de semine nata.
Quæ procul a superis colit alta palatia, longis

Marmo-

40

Mythologiae.

Marmoribus suffulta, tenent utrinq[ue] columnas
Argento e puro, & cœlum firmantur ad ipsum.

Arque Pausanias in Arcadicis hanc ipsam fuisse etiam Lini poetæ opinionem scribit. Alii Acherontis, alii Tereæ fuisse filiam crediderunt. Apollodorus Grammaticus e petra quadam apud inferos Hygæm effluere inquit libro primo; τοῦτο τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος. Hygis enim aqua e petra apud inferos fluit. Hanc Pallanti quidam nupsisse arbitrati sunt, quidam Parantem, ut ait Pausanias, cui peperit i ydram. habuit filiam Victoriae ex Achente patre, ut tradiderunt nonnulli. cum huius filia Victoria, Vis, Robur, Zephyrusque nomi aduersus Tiranas opem tulissent, illi nobilitatem hanc & dignitatem Iupiter concessit, ut sanctissimum iusurandum per Hygem Dñi habent, quod testatur Homer. lib 5. Odyss.

10

τοῦτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.
τοῦτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

Hoc sciat & tellus, & vasti sydera mundi.

Quæque Hygis de fonte fluit venerabilis vnde.

Quæ iuramentum est superis, numenq[ue] beatis.

20 Sic etiam Apollonius in lib. 1. Itim per Hygiam aquam iurâ tem introducit;

D[omi]ni φυσική, λαζ[us] οὐ πότε μητρός ήτε Σωτήρ
ιδεῖ καταπλεύει, έκπλεύει τον οὐρανόν.

Sic ait, & Hygiam iurauit protibus vndam

Quæ superis veneranda Deis, quam fallere terror.

Erat iis illa pena proposita, qui per aquam Hygiam peierassent, ut per quoddam temporis spatium ab epulis Deorum absiperet, & ab omni Deorum consuetudine, ut testatur Hesiodus in Theogonia;

30

τοῦτο μὲν τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.
τοῦτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

A' faciat, si εὐεργέτειον οφίστη, οὐκέτι
μόνον τοποτελείαν αὐτούτου.

οὐδένειν δυθετούς τούτου τοποτελείαν.

Βρύσεις, οὐδένειν αὐταῖς σύντομον τούτου τοποτελείαν.

Τρέψεις εἰς Αρχάλει, παντού τούτου τοποτελείαν.

Αὐτοπλεύεις τούτου τοποτελείαν τούτου τοποτελείαν.

Α' τούτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

Ε' τούτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

οὐδένειν διαδικασίαν τούτου τοποτελείαν.

Ε' τούτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

Ε' τούτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

Ε' τούτον τὸν ἄνθρακα τούτον περιέχει περὶ τῆς θύγατος.

40

Supplicium superis de petra profuit vnde,

Quam si quis Diuum superiorum peieret, horum

Quæis domus incolitur præcelsa niualis Olympi,

Bis senos iacet infelix ex ordine menses.

Nectare & Ambrosia simul abstinet: inq[ue] grabato

Decumbit mutus oppressus membra vetero.

Ait ubi per longum morbum tolerauerit annum,

Tum grauiora manent miserum certamina semper.

ille

Liber Tertius.

60

Ille nouem procul à Diuis depellitur annos ;
Concilio totidem Diuorumq; abstinet, idem
Cum superis pariter conuiua nulla frequentat .
Prittina conditio decimo cui redditur anno .
Tantus honor Ilygiis iuratis additur vadis .

Tum idem poeta declarauit qui ritus in Deorum iuramentis seruaretur, dicisque Irim poculum aqua flygia plenum mentientibus Dilis asserre solita, cum Iupiter ita iuberet, ut est in his carminibus.

qui si est in quibusdam l'abundantia & superflua excedens
fidei dicit ipsi omnesque deus misericordia pars iustitiae,
et nullus est in parte misericordie vel lenitatis pars deus
meritum. sed & ea ut propter necessitudinem & infelicitatem
humani. existimat & non debet considerari.
Et hinc postquam pax dea nostra adhuc
d'cesserat per nos, dicitur & hoc nuptia & oblationis.
Cum quis de superis mendacia dixerit, I
lupiter astre hinc iuramentum sibi ma
Aurato in cyatho lympham, celeberrim
Quae fluit, e petra & paulatim labitur al
Sub terris fluit, & tenebras per noctis o
Flumine de sacro; cornu matis Atlantici
Nam decima Oceani pars est flux ipsa pr

10

Nun declina Oceani pars eum ityx ipsa profunda.
Hilium datum fratre Senni discens, quis coniunctus

30

40

Mythologiarum

Ioremque habet Cyaneum propè, quem flouium stygium nominant; & pa-
ludem, quam is flouius ingressus facit, stygiam. Hic flouius, quoniam fluit
sub terra, aquamque habet insuauissimam, creditus est ad inferos usque de-
scendere, & esse flouius inferorum, qui ob insuauitatem suam dicitur est
styx, quasi τείχος, quod odiosum significat apud Græcos. Hoc in flouine
cum alia complura monstrofa esse dicerentur, tum pisces ita graciles, ut ma-
gis piscium umbris similes, quam piscibus viderentur, ut ait Pausanias in
Phocis. Hic erant omnia animalia nigra, & ranae nigrae, ut ait is poeta;

IO

Esse aliquos manes, & subterranea regas,
Et contum, & stygio rapas in gurgite nigras,
Atq; una transire vadum tot millia cymba.

20

Nam cum loquerentur poetae de rebus fabulosis, illis omnia iniunxerunt,
que res veras consequi solent, quo probabiliores viderentur. Nunc ex his
veram sententiam eliciamus. Vbi de Acheronte loqueremur superius, dixi-
mus Acherontem esse maxime illum ac tristitiam, quæ nasceretur in men-
te hominis morituri consideratione rerum præteritarum, at Styx odium est
illud erga transacta facinora, quod penitentiam consequitur: cum enim pec-
cata præterita odio habere incipimus, tunc dicuntur animæ stygiam palu-
dem traicere, que ex Acheronte exoritur. At qui ad huminis ipsius ortum
suam orationem conuerterent, illi omnem vim aquarum Oceano conce-
dentes eò flumina omnia confluere, & ex illo fontium imbriumque materiā
manare crediderunt. Rursus qui ex aere in locis cauis sub terra concreto &
in aquam verso dulcium aquarum vim orti putarunt, illi Terra filiam sty-
gem, ut extera flumina, arbitrati sunt: quare non est absurdum si res eadem
aliis de causis varios ortus apud fabularum inventores sortita sit. Quod au-
tem honorem illum consecutus sit Styx, quiz tenui aduersus Titanas fuerit
auxilio, vel quia Ioui insidias indicavit, nihil aliud significare voluerunt
antiqui nisi principes suos a singulis nationibus esse pro viribus in imperio
retinendos, si viri boni sint præcipue; atque principes ipsos munificos es-
se oportere erga illos, qui sceleratorum proditones & insidias patesciant;

30

qua re nihil esse potest neque sanctius, neq; ad seruandas ciuitates accom-
modatus. ac de Styge satis, nunc de Cocytio dicamus.

De Cocytio.

Cap. III.

40

Cocytum quoque defunctorum animarum multitudini transeundum es-
se fabulati sunt antiqui, prius quam ad inferos deveniret. hic flouius
& quo illabatur, & unde oriatur, ita patescit Plato in Phædone;

τὸν λαβεῖσθαι τοῦ θερμοῦ, τοῦ διατάξεως λαβεῖσθαι τοῦ περιπλεκό-
μενοῦ, χαρῆσσας τοῦ αὐτοφλεγόμενοῦ, τοῦ ἀπαρτέοντος ἀχρηστότελος λαβεῖσθαι τοῦ
διατάξεως τοῦ πυρφαντίσαντος, τοῦ τοῦ πυρφαντίσαντος τοῦ πυρφαντίσαντος τοῦ πυρφα-
ντίσαντος, τοῦ πυρφαντίσαντος, τοῦ πυρφαντίσαντος, τοῦ πυρφαντίσαντος τοῦ πυρφα-
ντίσαντος. Hic vero hue delatus, magnisque vites ab aqua assumens, terramque
ingressus ac circumvolitus contrarius fluit Pyriphlegethonti, illiique sit ob-
vius in stagno Acherusia: neque huius aqua cum alia commiscetur, sed in gy-
rum circumvolitus in tartarum irrumpt Pyriphlegethonti aduersus. Scrip-
psit Homerus in lib. l. odyss. Cocytum & Pyriphlegethontem in Acheron-
tem pessuere, cum sit Cocytus tamque riuis stygius ut patet ex his;

174